

Σχέδιο Ομιλίας του Πρωθυπουργού στη Βουλή για το Ασφαλιστικό

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα δεν μιλάμε μόνο για την κοινωνική ασφάλιση.

Μιλάμε ουσιαστικά για το μοντέλο της κοινωνίας που

επιλέγουμε. Θέλουμε μια κοινωνία αλληλεγγύης ή μια

κοινωνία αποκλεισμών; Για την κυβέρνηση του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει τέτοιο δίλημμα. Η κοινωνία, που

εμείς οραματιζόμαστε και που με εργασία και σχέδιο

δημιουργούμε είναι μια κοινωνία Ισχυρή απέναντι στην

παγκοσμιοποίηση και στον διεθνή ανταγωνισμό.

Δημιουργούμε μια κοινωνία που δεν κλείνει τα μάτια στην

σύγχρονη πραγματικότητα, βλέπει με καθαρό βλέμμα τις

προκλήσεις της οικονομικής σταθερότητας, της

παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, και τις

αντιμετωπίζει έγκαιρα κι αποτελεσματικά. Χτίζουμε έτσι

μια οικονομία και μια κοινωνία, που δεν θα βαδίζει ποτέ

στον ολισθηρό δρόμο του πληθωρισμού, της

περιθωριοποίησης, της χρεοκοπίας, της ύφεσης και της

φτώχειας.

Αυτός ο δρόμος υπάρχει πάντα ως απειλητικό

ενδεχόμενο, ως η τελική κατάληξη ενός

νεοφιλελευθερισμού που ξεκινά με μια ψεύτικη και

ανερμάτιστη ευφορία στα λόγια για να καταλήξει σε

τραγωδία στην πράξη – και υπάρχουν τέτοια

παραδείγματα σε αρκετές χώρες. Δεν απέτυχε μόνο ο κομμουνισμός. Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι μόνο ο κομμουνισμός απέτυχε να ανυψώσει το επίπεδο των λαών και να δημιουργήσει κοινωνίες συνοχής. Απέτυχε ταυτόχρονα ο συντηρητισμός κι ο νεοφιλελευθερισμός. Οι νεοφιλελεύθερες συνταγές, που θεωρούν ότι η κοινωνία δεν μπορεί να προχωρήσει ενιαία, που ^{αρχιτεκτονού συνεχώς} επιτίθενται στο κοινωνικό κράτος και που ^{ως αναωφύευντο των περιθωριασμένων και των μη ανταγωνιστικών} αποδέχονται πως ο αποκλεισμός μεγάλων ομάδων της κοινωνίας είναι το τίμημα της ανάπτυξης δεν πέρασαν και δεν θα περάσουν ποτέ στην Ελλάδα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν τις άφησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα τις αφήσει να περάσουν. Οι διαδοχικές νίκες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι διαδοχικές ήττες του νεοφιλελευθερισμού, είναι ήττες της κοινωνίας των αποκλεισμών, είναι ήττες της κοινωνίας της αστάθειας και των λίγων. Με αυτές τις νίκες ανοίγει ο δρόμος για την πιο Ισχυρή Ελλάδα στην Ενωμένη Ευρώπη, για μια Ελλάδα περήφανη, για μια κοινωνία ισχυρή.

Το νέο κοινωνικό κράτος, που χτίζουμε στην Ελλάδα συμπυκνώνει σε θεσμούς την αρχή της αλληλεγγύης στην κοινωνία. Κορυφαίο δείγμα της λειτουργίας του κοινωνικού κράτους αποτελεί και το διανεμητικό και αναδιανεμητικό σύστημα συντάξεων, που ενσωματώνει την αλληλεγγύη

μεταξύ των πολιτών μιας γενεάς, αλλά και την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών. Αυτό το μοντέλο έχουμε επιλέξει για την οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην πατρίδα μας – και πρέπει να το εκσυγχρονίσουμε αποφασιστικά έτσι ώστε να σηκώσει το βάρος της δημογραφικής αλλαγής χωρίς να ακυρωθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας του. Το δημογραφικό πρόβλημα δεν σηματοδοτεί την νομοτελειακή αποτυχία του κοινωνικού κράτους και των αρχών της αλληλεγγύης. Αντίθετα, με τον ουσιαστικό του εκσυγχρονισμό, το κοινωνικό κράτος μπορεί να αντιμετωπίσει το δημογραφικό πρόβλημα, να ανανεώσει και να κατοχυρώσει την αρχή της αλληλεγγύης για την κοινωνία του αύριο.

Το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, που δημιουργούμε στην Ελλάδα ^{αγκαθίζει όσους ζωογονεί} έχει καθολικό χαρακτήρα. Σταθερή αρχή της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. – και κεντρική διαφορά μας από τη Νέα Δημοκρατία – είναι ότι το μοντέλο ανάπτυξης της Ελλάδας δεν απαιτεί αποκλεισμούς, δεν ζητά «ανθρωποθυσίες» για να λειτουργήσει, αλλά αντίθετα επιβάλλει την καθολική συμμετοχή ολόκληρου του λαού στο πεδίο των κοινωνικών δικαιωμάτων. Γι' αυτό, το νέο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, που ψηφίζουμε σήμερα είναι ένα τριπλό κοινωνικό συμβόλαιο:

- Ανάμεσα στη πολιτεία και τους πολίτες
- Ανάμεσα στους πολίτες της ίδιας γενεάς
- Ανάμεσα στις διαφορετικές γενεές

Στηριγμένοι σε αυτές τις αρχές αναλάβαμε τη πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Για να δημιουργήσουμε ένα σύστημα οικονομικά βιώσιμο και κοινωνικά δίκαιο σε βάθος χρόνου, μέχρι το 2030.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η πολιτική για την κοινωνική ασφάλιση είναι τμήμα μιας ευρύτερης στρατηγικής για την ανάπτυξη της οικονομίας. Για την πάταξη της παραοικονομίας, την εξάλειψη της ανασφάλιστης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής, για τον περιορισμό της ανεργίας και βέβαια για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Η πρωτοβουλία μας για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης αξιοποιεί και ενσωματώνει προτάσεις και συμπεράσματα που προέκυψαν στο πλαίσιο του ανοικτού δημόσιου διαλόγου που έγινε για περισσότερο από ένα χρόνο γύρω από το θέμα αυτό.

Η πρότασή μας αφορά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του συνόλου των μισθωτών της χώρας είτε εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα είτε στο δημόσιο τομέα, τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες. Αυτός ο χώρος της μισθωτής εργασίας είναι ο πλέον νευραλγικός για την κοινωνία και για την κοινωνική ασφάλιση ειδικότερα. Είναι ο πλέον πολυάριθμος αφού καλύπτει το 70% του συνόλου των ασφαλισμένων της χώρας – αν εξαιρέσουμε τους ασφαλισμένους στον ΟΓΑ που διέπονται από ένα διαφορετικό καθεστώς. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις – και όχι μόνο η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. – έχουμε μεγάλη ευθύνη απέναντι σε όλους αυτούς τους πολίτες, σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Δεν έχει κανένας δικαίωμα να λαϊκίζει, να υπεκφεύγει, να κρύβεται και να προσπαθεί με αγωνία να παραπλανήσει σε ένα ζήτημα καθοριστικό για το παρόν και το μέλλον της κοινωνίας και του ελληνικού λαού.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι μια βαθιά τομή:

- Δίνουμε ολοκληρωμένη και ενιαία απάντηση στην πολυδιάσπαση, τον κατακερματισμό και τη πολυπλοκότητα του σημερινού συστήματος.

- Αίρουμε ανισότητες και αδικίες που υφίστανται λόγω της ταξινόμησης των ασφαλισμένων σε διαφορετικές κατηγορίες αναλόγως του κλάδου που εργάζονται και του χρόνου ένταξής τους στη κοινωνική ασφάλιση.
- Δημιουργούμε ενιαίο σύστημα, σύγχρονο και λειτουργικό, που δεν εγγυάται μόνο τις προσδοκώμενες παροχές αλλά διασφαλίζει και τη ποιότητα των υπηρεσιών, που προσφέρονται στους πολίτες.

Τονίζω και πάλι ότι η προωθούμενη μεταρρύθμιση δεν αφορά άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων εκτός των μισθωτών. Επίσης δεν αφορά τους ήδη συνταξιούχους αλλά και εκείνους που πρόκειται να εξέλθουν στη σύνταξη μέχρι την 31/12/2007. Ο λαός ζητά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον σεβασμό των ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Έχουμε δεσμευτεί γι' αυτό και για αυτό ακριβώς ορίζουμε ως χρόνο έναρξης της εφαρμογής της μεταρρύθμισης την 1/1/2008.

Τέσσερις είναι οι μεγάλες ενότητες των πρωτοβουλιών μας σύμφωνα με το παρόν νομοσχέδιο.

- **Η πρώτη ενότητα** αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης καθώς και το επίπεδο των παροχών. Δημιουργούμε ενιαίο ασφαλιστικό καθεστώς. Προβλέπουμε την ομαλή, σταδιακή σύγκλιση των σημερινών διαφορετικών επιπέδων σε ενιαίο καθεστώς ώστε η ασφάλιση των μισθωτών να χαρακτηρίζεται από τις ίδιες παραμετρικές συνιστώσες (ίδιο επίπεδο εισφορών, ίδια όρια ηλικίας, ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης, ίδιο τρόπο υπολογισμού της σύνταξης).
- **Η δεύτερη ενότητα** αφορά την οργανωτική δομή του νέου συστήματος. Πιστεύουμε ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο κύριας ασφάλισης για το σύνολο των μισθωτών και ένας μικρός αριθμός ταμείων επικουρικής ασφάλισης.
- **Η τρίτη ενότητα** αφορά τη δημιουργία ενός ειδικού θεσμικού πλαισίου για λειτουργία ταμείων και φορέων, που οδηγούν στην αύξηση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων παρέχοντας μεταξύ άλλων επιπρόσθετη σύνταξη.

- Η τέταρτη ενότητα αφορά τη δημιουργία μιας ^{Ευός μεντρού} ανεξάρτητης αρχής, της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή παρακολουθεί σε συνεχή βάση τη λειτουργία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Εκπονεί μελέτες και δημοσιεύει εκθέσεις στις οποίες αποτυπώνεται η κατάσταση για κάθε ταμείο και οι διαφαινόμενες τάσεις και προοπτικές του. Διατυπώνει προτάσεις για την έγκαιρη λήψη μέτρων όταν και όπου αυτό είναι αναγκαίο.

Για να πετύχει η μεταρρύθμιση διαμορφώνουμε ένα μακροχρόνιο πλαίσιο χρηματοδότησης του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών για τρεις δεκαετίες. Το χορηγούμενο ποσό διαμορφώνεται ως ένα σταθερό ποσοστό στο Ακαθάριστο Εισόδημα (1% του ΑΕΠ ετησίως). Έτσι πετυχαίνουμε αφενός την κάλυψη των αναλογιστικών ελλειμμάτων για όλη τη περίοδο και αφετέρου τη δημιουργία ενός αποθεματικού ικανού να καλύψει μελλοντικά αναλογιστικά ελλείμματα.

Και επειδή γίνεται πολύς λόγος για τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση, τα ποσά που διαθέτουμε υπερβαίνουν – επαναλαμβάνω, υπερβαίνουν – τα αντίστοιχα στο πλαίσιο της τριμερούς

χρηματοδότησης. Κι αυτό γιατί η τριμερής χρηματοδότηση ενόψει και των εκτιμήσεων για τις δημογραφικές εξελίξεις δεν επαρκεί για τις ανάγκες του συστήματος. Η κρατική χρηματοδότηση του ΙΚΑ με το 1% του ΑΕΠ ετησίως συμβάλει στην αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των οικονομικά ασθενέστερων και ταυτόχρονα οδηγεί στην σύνδεση της παραγωγικότητας με τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος. Δεν έχει τονιστεί αρκετά ότι με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η ετήσια αύξηση της παραγωγικότητας δεν θα επηρεάζει προς τα πάνω μόνο τις αποδοχές των εργαζομένων αλλά και τις απολαβές των συνταξιούχων. Είναι μια πρωτοποριακή πολιτική επιλογή άρρηκτα συνδεδεμένη με το στόχο για την εδραίωση και τη διασφάλιση της συνοχής στην ελληνική κοινωνία σε βάθος χρόνου. Δεν πρόκειται για μια ρύθμιση που αφορά μόνο το επόμενο εξάμηνο, αλλά για μια πολιτική επιλογή, που η επίδρασή της εκτείνεται στα επόμενα χρόνια και τις επόμενες δεκαετίες.

Έτσι αλλάζει η κοινωνία. Αλλάζει με σχέδιο. Η Ελλάδα δεν αλλάζει με πυροτεχνήματα και με εντυπώσεις. Η Ελλάδα δεν αλλάζει με συνθήματα.

Είναι σημαντικό να προσθέσω ότι ταυτόχρονα με το χρηματοδοτικό αυτό σχήμα δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την οικονομική λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με τρόπο συμβατό και ενταγμένο στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει υποβάλλει και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εγκρίνει.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα θεμέλια της οικονομικής μας σταθερότητας παραμένουν ισχυρά. Δεν τα αποδυναμώνουμε. Δεν παίρνουμε υλικά από τα οικονομικά μας θεμέλια για να χτίσουμε επάνω τους ορόφους παροχών. Τα υλικά του νέου ασφαλιστικού συστήματος είναι τα υλικά που «παράγει» μια οικονομική ανάπτυξη στηριγμένη στα ισχυρά θεμέλια της σταθερότητας.

Η οικονομική στήριξη του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών αποτελεί κεντρική επιλογή μας. Σήμερα μπορούμε. Γιατί αλλάξαμε την οικονομία, γιατί ξεπέρασε η Ελλάδα την καχεξία και το δημοσιονομικό χάος. Και με την επιτυχία της ΟΝΕ μπορεί σήμερα να βάζει ένα προς ένα τα πράγματα στη θέση τους. Μπορούμε σήμερα να ολοκληρώσουμε το νοικοκύρεμα. Και μια τέτοια πρωτοβουλία είναι η

ανάληψη για λογαριασμό του ΙΚΑ της εξόφλησης ενός ποσού 5,1 δις ΕΥΡΩ, που προέρχεται από κατάπτωση εγγυήσεων - ενώ προσφάτως υπογράφηκε η συμφωνία για την απόδοση στο ΙΚΑ ενός ποσού ύψους 3,9 δις ΕΥΡΩ ως εξόφληση υποχρεώσεων του δημοσίου προς το ΙΚΑ. Με ανάλογο τρόπο έχουμε δεσμευτεί να αντιμετωπίσουμε οικονομικές υποχρεώσεις του ΙΚΑ ύψους περίπου 1,5 δις ΕΥΡΩ προς οργανισμούς κοινωνικής πολιτικής (ΟΑΕΔ, ΟΕΚ, Εργατική Εστία). **Όλες αυτές οι ρυθμίσεις οδηγούν σε μια καθαρή θέση το ΙΚΑ.**

Μαζί με το πρόγραμμα χρηματοδότησης του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών με το 1% του ΑΕΠ ετησίως, οι ρυθμίσεις αυτές αποτελούν την **απάντηση της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον κόσμο της εργασίας σε ότι αφορά το αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης, που το περιφρουρούμε και το διασφαλίζουμε στην πράξη.**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τι άλλαξε από πέρυσι; **Πρώτον, άλλαξε ότι στο χρόνο αυτό υπήρξε διάλογος.** Εφέτος έχουμε μια εθνική συμφωνία. Έχουμε μια μεταρρύθμιση, που είναι αποτέλεσμα του διαλόγου αυτού, που διαμορφώθηκε μαζί με τους εργαζόμενους. **Και δεύτερον, άλλαξε ο**

ορίζοντας της λύσης. Αποφασίσαμε ότι είναι ανεδαφικό να νομοθετήσουμε σήμερα για 50 χρόνια μετά. Δεν έγινε αυτό το 1950 και δεν μπορεί να γίνει αυτό σήμερα. Δεν προβλέπεται η κοινωνική και οικονομική εξέλιξη για 50 χρόνια και γι' αυτό και η πολιτική για την ασφάλιση δεν μπορεί να στηριχθεί πάνω σε παραδοχές, που εύκολα μπορούν να διαψευστούν και να οδηγήσουν την κοινωνία σε λάθος κατεύθυνση.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορούν για πολλά γι' αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Όμως, αποκαλύπτεται πολύ εύκολα και σε όλους η ανευθυνότητά της και η έλλειψη προγράμματος, η ανυπαρξία θέσης και πρότασης για την κοινωνική ασφάλιση. Και εξηγώ:

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει εισροές και εκροές. Τις εισροές του συστήματος αποτελούν οι εισφορές των εργαζομένων – ασφαλισμένων και οι πόροι από τον προϋπολογισμό. Τις εκροές αποτελούν οι παροχές προς τους συνταξιούχους. Όταν παρεμβαίνεις σε έναν από αυτούς τους παράγοντες επηρεάζεις αναπότρεπτα και τους άλλους. Όταν λοιπόν μας κατηγορούν για υπερβολική χρηματοδότηση, η οποία κατά την άποψή τους οδηγεί σε επιβαρύνσεις του δημόσιου χρέους, δηλαδή σε βάρη και για τις

επόμενες γενιές, τότε υπονοούν ότι θέλουν να μειωθούν οι παροχές, να μειωθούν δηλαδή οι συντάξεις. Όταν από την άλλη, ζητούν βελτίωση των παροχών, γνωρίζουν πως αυτό απαιτεί είτε αύξηση των εισφορών (αλλά αυτό ουδείς το προτείνει, αφού οι εισφορές είναι ήδη υψηλές), είτε αύξηση της χρηματοδότησης. Τότε όμως δεν μπορεί να μας κατηγορούν για υπερβολική δαπάνη, που επιβαρύνει την οικονομία και δημιουργεί βάρη για τις επόμενες γενιές. Δεν συμβιβάζεται να ζητάς τη μείωση των εισροών με ταυτόχρονη αύξηση των εκροών. Συμβιβάζεται μόνο όταν υπάρχει υποκρισία, ανευθυνότητα και λαϊκισμός. Συμβιβάζεται μόνο όταν δεν υπάρχει κανένα σχέδιο, καμία πρόταση.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί ταυτοχρόνως για δύο πράγματα : **πρώτον**, ότι δεν εφαρμόζουμε τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση και **δεύτερον**, ότι με το χρηματοδοτικό πρόγραμμα, που προτείνουμε επιβαρύνουμε το δημόσιο χρέος. Αν μας κατηγορεί ότι επιβαρύνουμε τα δημόσια οικονομικά, σημαίνει ότι κατά την αντίληψή της χορηγούμε μεγαλύτερα ποσά για την κοινωνική ασφάλιση από ό,τι προβλέπεται στο πλαίσιο της λεγόμενης τριμερούς χρηματοδότησης. **Αρα όταν η Ν.Δ. ζητά να ισχύσει η τριμερής χρηματοδότηση, όπως την**

εννοεί εκείνη, ζητά περιορισμό της ενίσχυσης του συστήματος ασφάλισης από το κράτος. Αν πάλι η «τριμερής χρηματοδότηση» είναι μεγαλύτερη από το προτεινόμενο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, αυτό σημαίνει ότι επιμένοντας στην «τριμερή χρηματοδότηση» οδηγεί σε μεγαλύτερη επιβάρυνση της οικονομίας. Και τα δύο αποκλείεται να συμβαίνουν. Τι ακριβώς θέλει και τι δεν θέλει η Νέα Δημοκρατία;

Η ΝΔ δεν μπορεί να απαντήσει. Ο κ. Καραμανλής δεν μπορεί να εξηγήσει. Φοβάται την ευθύνη. Προτιμά να εκτίθεται.

Είναι ολοφάνερη η αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας να διατυπώσει όχι απλώς πλήρη πρόταση αλλά ακόμη και έναν ευπρόσωπο αντίλογο.

- Ισχυρίζεται ότι διατηρούμε το νομικό πλαίσιο που θέσπισε εκείνη την περίοδο 1990-1993. Αν είναι έτσι γιατί τότε δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο αφού αναπαράγει το δικό της πλαίσιο όπως ισχυρίζεται;
- Ισχυρίζεται ότι έχει θέσεις και πρόγραμμα. Αν είναι έτσι γιατί δεν διατυπώνει ευθέως τη θέση της;

- Δεν αναφέρει τίποτα για τα όρια ηλικίας. Ζητά την αύξησή τους; Ζητά τη μείωσή τους;
- Δεν αναφέρει τίποτα για το ποσοστό των συντάξεων. Ζητά την αύξηση; Ζητά τη μείωση;
- Δεν αναφέρει τίποτα για τη χρηματοδότηση. Ζητά μεγαλύτερη χρηματοδότηση ή μικρότερη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης;
- Δεν αναφέρει τίποτα για το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. Ζητά να ενισχυθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της ή μήπως να περιορισθεί ο ρόλος του κράτους στη κοινωνική ασφάλιση;

Πως εξηγείται η στάση που, όπως έγινε γνωστό, τήρησε ο αρχηγός της Ν.Δ. σε συνάντησή του με κοινωνικούς φορείς, όπου κράτησε επτασφράγιστο μυστικό τις «θέσεις» της Ν.Δ. για το ασφαλιστικό επικαλούμενος... τον κίνδυνο να τις αντιγράψουμε; Είτε δεν έχει θέσεις για ένα τόσο σημαντικό θέμα, πράγμα που επιβεβαιώνει ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ανίκανη να κυβερνήσει — είτε οι θέσεις της είναι ανομολόγητες και τις κρατά επτασφράγιστο μυστικό, γιατί είναι θέσεις που οδηγούν στη μείωση των συντάξεων, στην αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Να γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν παίρνει θέση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε ένα φυλλάδιο που έχει εκδόσει η Νέα Δημοκρατία και στο οποίο μας παραπέμπει συχνά δεν αναφέρεται τίποτα από όσα θα περίμενε κανείς να διαβάσει για να πληροφορηθεί την πολιτική ενός κόμματος για την κοινωνική ασφάλιση. Μάλιστα στο φυλλάδιο αυτό (σελίδα 10) η ασφαλιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας κατά την περίοδο 1990-1993 αναφέρεται σαν η βάση για την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ !!! Την περίοδο 1990-1993 η κυβέρνηση της Ν.Δ. προώθησε δύο προγράμματα σύγκλισης που αποδείχθηκε ότι ήταν προγράμματα απόκλισης της Ελλάδας από την Ε.Ε. Προγράμματα ωστόσο είχαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Με την προωθούμενη μεταρρύθμιση ξεκινά μια νέα εποχή για την κοινωνική ασφάλιση. Με τη σημερινή απόφασή μας αντιμετωπίζουμε με πολιτική και κοινωνική ευθύνη την πρόκληση της αναμόρφωσης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Αξιοποιούμε στο μέγιστο βαθμό τις οικονομικές και άλλες δυνατότητες για να πετύχουμε ένα αποτέλεσμα που θα επιτρέπει στη χώρα και στο λαό μας να πορευτούμε στο μέλλον με σιγουριά και αισιοδοξία.

Αυτή η περίοδος είναι περίοδος μεγάλων προκλήσεων για την Ευρώπη και την Ελλάδα. Η Ελλάδα που πέτυχε την ΟΝΕ κι έχει νόμισμα το ΕΥΡΩ δεν έφτασε σε αυτό το σημείο για λόγους τυχαίους. Φτάσαμε εδώ για να είμαστε πιο ισχυροί, πιο σίγουροι, πιο έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις που η σύγχρονη πραγματικότητα δημιουργεί για όλα τα κράτη και τα έθνη της γης. Κάθε βήμα μπροστά είναι μια κατάκτηση και μια νίκη. Δείχνει ότι προχωρήσαμε και δείχνει ταυτόχρονα ότι αποφύγαμε τις κακοτοπιές. Αλλά οι κακοτοπιές και οι παγίδες πάντα θα караδοκούν, το διδάσκει αυτό η ιστορία. Γι' αυτό δεν μπορεί να έχει τέλος η επαγρύπνηση. Η Ισχυρή Κοινωνία και η Ισχυρή Ελλάδα είναι ένα διαρκές διακύβευμα. **Η πρόοδος χρειάζεται αγώνα. Μόνο η οπισθοδρόμηση γίνεται αυτόματα.**

Έχουμε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις και συνεχίζουμε την προσπάθειά μας για να κερδίσουμε τα μεγάλα στοιχήματα της εποχής. Το μεγάλο στοίχημα της σύγκλισης. Το στοίχημα της ανάπτυξης και της απασχόλησης, το στοίχημα των μεγάλων έργων που αλλάζουν την Ελλάδα, το στοίχημα της Ολυμπιάδας. Το στοίχημα του νέου και σύγχρονου κοινωνικού κράτους και το στοίχημα της πιο Ισχυρής Ελλάδας, της Ελλάδας που υπολογίζουν και σέβονται φίλοι και αντίπαλοι. Το

ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο κέντρο της πολιτικής σκηνής, η δύναμη, που ενώνει τους Έλληνες κι αλλάζει την Ελλάδα αυτά τα στοιχήματα θα τα κερδίσει. Θα τα κερδίσουμε μαζί με τον ελληνικό λαό, που τα τελευταία χρόνια έχει σταθερά αποφασίσει να αλλάξει οριστικά τη μοίρα, τη θέση και την προοπτική της χώρας. Μαζί δίνουμε αυτό τον αγώνα και Μαζί θα κερδίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

Η μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης μισθωτών

(ομιλία στη Βουλή επί του νομοσχεδίου – Ιούνιος 2002).

A.

1. Κάθε συζήτηση για την κοινωνική ασφάλιση είναι ουσιαστικά συζήτηση για το μοντέλο της κοινωνίας που επιλέγουμε. Το κοινωνικό κράτος συμπυκνώνει σε θεσμούς την αρχή της αλληλεγγύης στην κοινωνία. Μέσω των θεσμών αλληλεγγύης εξισορροπούνται ανισότητες και αδικίες και υποβοηθούνται οι πολίτες που βρίσκονται σε αδύναμη θέση. Αυτός είναι και ο κύριος μηχανισμός για την περιφρούρηση της κοινωνικής συνοχής. Κορυφαίο δείγμα της λειτουργίας του κοινωνικού κράτους αποτελεί και το διανεμητικό και αναδιανεμητικό σύστημα συντάξεων που ενσωματώνει την αλληλεγγύη μεταξύ των πολιτών μιας γενεάς, αλλά και την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών. Αυτό το μοντέλο έχουμε επιλέξει για την οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στη πατρίδα μας.

2. Τα μέλη της κοινωνίας εργάζονται και εισφέρουν για να εξασφαλίσουν σε ανταπόδοση την οικονομική υποστήριξή τους στα ύστερα

χρόνια της ζωής, όταν πλέον θα πάψουν να εργάζονται. Η υπονόμευση αυτής της προσδοκίας έχει καθοριστικό αντίκτυπο σε όλα τα επίπεδα. Η κοινωνική ασφάλιση είναι ένα θέμα που εντάσσεται στο στενό πυρήνα των σχέσεων της πολιτείας με τους πολίτες. *Εξασφάλιση ασφαλείας*

*Δημιουργεί
ασφάλεια*

Η σύνταξη αποτελεί μια ανταπόδοση που περιέχει και την αφαίρεση ενός τμήματος από την παραγωγή των εργαζομένων προκειμένου να υποστηριχθεί η καταναλωτική δύναμη αυτών που δεν εργάζονται. Άρα λοιπόν, η παρεχόμενη κοινωνική προστασία δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την αναπτυξιακή δυναμική μιας κοινωνίας.

Ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος έχει ~~καθολική λειτουργία~~. Δεν πρέπει να υπάρχουν πολίτες που αποκλείονται ή νιώθουν ότι αποκλείονται από το πεδίο των κοινωνικών δικαιωμάτων. Στο τομέα των συντάξεων αυτό σημαίνει, πως κάθε γενιά που έδειξε την αλληλεγγύη της προς τις προηγούμενες γενιές, προκειμένου να λάβουν κανονικά τη σύνταξή τους, απαιτεί την ανάλογη έκφραση αλληλεγγύης προς αυτήν από τις επόμενες γενιές με τρόπο ισοδύναμο και αποτελεσματικό.

Είναι φανερό ότι η μεταρρύθμιση και η λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης περιλαμβάνει τη σύναψη ενός τριπλού κοινωνικού συμβολαίου :

- ανάμεσα στη πολιτεία και τους πολίτες
- ανάμεσα στους πολίτες της ίδιας γενεάς
- ανάμεσα στις διαφορετικές γενεές

3. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι η τακτοποίηση μιας ταμειακής εκκρεμότητας, δεν είναι ένα δημοσιονομικό ζήτημα του οποίου η αντιμετώπιση μπορεί να γίνει ανεξαρτήτως των κοινωνικών συνεπειών που προκαλούνται. Αντιθέτως είναι μείζον κοινωνικό θέμα και υπ'αυτό το πρίσμα πρέπει να προσεγγίζουμε όλες τις επιμέρους πτυχές του όπως είναι και η οικονομική.

Στήριγμένοι σε αυτές τις αρχές αναλάβαμε τη πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, για να δημιουργήσουμε ένα σύστημα οικονομικά βιώσιμο και κοινωνικά δίκαιο σε βάθος χρόνου, μέχρι το 2030. Η πρότασή μας είναι η αναγκαία και χρήσιμη επιλογή ενός σύγχρονου κράτους απέναντι στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Είναι μια επιλογή ευθύνης και είναι κοινωνικά και οικονομικά συμβατή. *μειωσ. άρχος (40)*

Η σημερινή κατάσταση στη λειτουργία της κοινωνικής ασφάλισης χαρακτηρίζεται από πολυπλοκότητα, πολυδιάσπαση και αντιφάσεις που συχνά αναιρούν και την έννοια του συστήματος και το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης.

Η πολλαπλότητα των φορέων που συγκροτούν την ελληνική κοινωνικό-ασφαλιστική πραγματικότητα, σε συνδυασμό με τη ποικιλία προϋποθέσεων συνταξιοδότησης και τις διαφορετικές συνταξιοδοτικές παροχές επιδρούν αρνητικά

μεταξύ των άλλων και στην αγορά εργασίας αφού δυσκολεύουν την κινητικότητα των εργαζομένων. Πολλές στρεβλώσεις που εμφανίζονται στην αγορά εργασίας έχουν την αφετηρία τους στο τρόπο λειτουργίας της κοινωνικής ασφάλισης. [Από την άλλη η ανεργία και οι δυσκολίες που προκύπτουν για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης έρχονται με τη σειρά τους να επιδεινώσουν την κρίση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.]

4. Η πολιτική για την κοινωνική ασφάλιση είναι τμήμα μιας ευρύτερης στρατηγικής για την ανάπτυξη της οικονομίας, την πάταξη της παραοικονομίας, την εξάλειψη της ανασφάλιστης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής, για τον περιορισμό της ανεργίας και βέβαια για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

Είναι αυτονόητο πως απαιτούνται συνδυασμένες δράσεις για ένα τόσο σύνθετο θέμα. Η πρωτοβουλία μας για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης αξιοποιεί και ενσωματώνει προτάσεις και συμπεράσματα που προέκυψαν στο πλαίσιο του ανοικτού δημόσιου διαλόγου που έγινε για περισσότερο από ένα χρόνο γύρω από το θέμα αυτό.

Αυτό το κεκτημένο προβληματισμού και γνώσης εμπλουτίστηκε στο πλαίσιο του διαρθρωμένου κοινωνικού διαλόγου και έτσι οδηγηθήκαμε στη διαμόρφωση μιας πρότασης, που αποτυπώνεται

στο παρόν νομοσχέδιο και αποτελεί την αξιόπιστη και τεκμηριωμένη λύση ενός σημαντικού κοινωνικού προβλήματος.

B.

1. Η πρότασή μας αφορά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του συνόλου των μισθωτών της χώρας είτε εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα είτε στο δημόσιο τομέα, τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες. Αυτός ο χώρος της μισθωτής εργασίας είναι ο πλέον νευραλγικός για την κοινωνική ασφάλιση και ο πλέον πολυάριθμος αφού καλύπτει το 70% του συνόλου των ασφαλισμένων της χώρας, αν εξαιρέσουμε τους ασφαλισμένους στον ΟΓΑ που διέπονται από ένα ιδιότυπο καθεστώς.

Αντιμετωπίζουμε την πολυδιάσπαση, τον κατακερματισμό και τη πολυπλοκότητα του σημερινού συστήματος. Αίρουμε ανισότητες και αδικίες που υφίστανται λόγω της ταξινόμησης των ασφαλισμένων σε διαφορετικές κατηγορίες αναλόγως του κλάδου που εργάζονται και του χρόνου ένταξής τους στη κοινωνική ασφάλιση. Δημιουργούμε ενιαίο σύστημα, σύγχρονο και λειτουργικό, που δεν εγγυάται μόνο τις προσδοκώμενες παροχές αλλά διασφαλίζει και τη ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρονται στους πολίτες σε όλο το φάσμα των συναλλαγών τους με

τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, τα ασφαλιστικά ταμεία.

Αξίζει και πάλι να τονίσουμε ότι η προωθούμενη μεταρρύθμιση δεν αφορά άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων εκτός των μισθωτών. Επίσης δεν αφορά τους ήδη συνταξιούχους ~~αλλά~~ ^{οτι} και εκείνους που πρόκειται να εξέλθουν στη σύνταξη μέχρι την 31/12/2007. Σεβόμαστε ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και για αυτό ακριβώς ορίζουμε ως χρόνο έναρξης εφαρμογής της μεταρρύθμισης την 1/1/2008.

2. Τέσσερις είναι οι μεγάλες ενότητες των πρωτοβουλιών μας σύμφωνα με το παρόν Ν/Σ.

Η πρώτη ενότητα αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης καθώς και το επίπεδο των παροχών.

Δημιουργούμε ενιαίο ασφαλιστικό καθεστώς σχετικά με τις εισφορές, τα όρια ηλικίας, το ποσοστό αναπλήρωσης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης για όλους τους μισθωτούς. Προβλέπουμε την ομαλή, σταδιακή σύγκλιση των σημερινών διαφορετικών επιπέδων σε ενιαίο καθεστώς ώστε η ασφάλιση των μισθωτών να χαρακτηρίζεται από τις ίδιες παραμετρικές συνιστώσες (ίδιο επίπεδο εισφορών, ίδια όρια ηλικίας, ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης, ίδιο τρόπο υπολογισμού της σύνταξης).

Η δεύτερη ενότητα αφορά την οργανωτική δομή του νέου συστήματος. Πιστεύουμε ότι πρέπει να

δημιουργηθεί ένα ταμείο κύριας ασφάλισης για το σύνολο των μισθωτών και ένας μικρός αριθμός ταμείων επικουρικής ασφάλισης. Από τις οργανωτικές αυτές ρυθμίσεις (και μόνον αυτές) εξαιρούνται κάποιοι φορείς και βεβαίως οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Σήμερα στην Ελλάδα λειτουργούν περί τα 15 ταμεία κύριας σύνταξης μισθωτών όταν ο αντίστοιχος αριθμός σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακόμη και τις μεγαλύτερες από αυτές δεν ξεπερνά τα 6 – 7 ταμεία. Όσον αφορά την επικουρική σύνταξη στη πατρίδα μας λειτουργούν περισσότερα από 30 ταμεία, όταν σε άλλες χώρες ο αντίστοιχος αριθμός δεν ξεπερνά τα 10. Αν λάβουμε υπόψη μας την πληθυσμιακή αναλογία με τον αριθμό των ταμείων, γίνεται αντιληπτό ^{ωστόσο πρέπει} ~~ποιο~~ είναι το οργανωτικό πρόβλημα που χαρακτηρίζει το σύστημα ασφάλισης στη χώρα μας.

Η κύρια σύνταξη είναι υποχρεωτική, καθολική και δημόσια και η λειτουργία της είναι διανεμητική και αναδιανεμητική. Η χρηματοδότηση της κύριας σύνταξης στηρίζεται σε τριμερή βάση με τη συμμετοχή του κράτους.

Η επικουρική σύνταξη είναι υποχρεωτική και καθολική. Η χρηματοδότησή της στηρίζεται σε διμερή βάση με εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων.

Η τρίτη ενότητα αφορά τη δημιουργία ενός ειδικού θεσμικού πλαισίου για λειτουργία ταμείων και φορέων που οδηγούν στην ^{δυνατότητα} αύξηση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων παρέχοντας μεταξύ άλλων επιπρόσθετη σύνταξη. Οι φορείς αυτοί είναι πλήρως αυτοδιοικούμενοι και η συμμετοχή σ' αυτούς είναι προαιρετική. Θα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν επενδυτικές πρωτοβουλίες για την αξιοποίηση των αποθεματικών και των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο μιας κεφαλαιοποιητικής λειτουργίας. Είναι διδακτική η εμπειρία άλλων χωρών της Ε.Ε. όπου τέτοιου είδους ασφαλιστικά προγράμματα καλύπτουν το μεγαλύτερο τμήμα του εργατικού δυναμικού αντιθέτως με ό,τι συμβαίνει στη χώρα μας. Με το πλαίσιο που δημιουργούμε προβλέπουμε τους απαραίτητους μηχανισμούς και τις εγγυήσεις ώστε να διασφαλίζεται η περιουσία των ασφαλιζομένων

Η τέταρτη ενότητα αφορά τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης αρχής, της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Η ΕΑΑ παρακολουθεί σε συνεχή βάση τη λειτουργία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Εκπονεί μελέτες και δημοσιεύει εκθέσεις, στις οποίες αποτυπώνεται η κατάσταση για κάθε ταμείο και οι διαφαινόμενες τάσεις και προοπτικές του. Διατυπώνει προτάσεις για την έγκαιρη λήψη μέτρων όταν και όπου αυτό είναι αναγκαίο. Η λειτουργία της ΕΑΑ θα συμβάλλει στην

αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνικής ασφάλισης με τρόπο επιστημονικό και τεκμηριωμένο ώστε τα κρίσιμα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης να βρίσκονται πλέον εκτός πεδίου πολιτικής και κομματικής αντιδικίας.

Όλα αυτά τα στοιχεία αποτελούν το νέο που εισάγεται στην κοινωνική ασφάλιση της χώρας μας και συνιστά μια μεταρρύθμιση, μια διαρθρωτική τομή.

Γ.

1. Δημιουργούμε ένα σύστημα βιώσιμο σε βάθος χρόνου. Η πρότασή μας για την οικονομική στήριξή του είναι αξιόπιστη και τεκμηριωμένη. Κινείται σε διαμετρικά αντίθετη κατεύθυνση από τη νεοφιλελεύθερη προσέγγιση που προτείνει τη λειτουργία της κοινωνικής ασφάλισης χωρίς κρατική χρηματοδότηση. Γιατί πιστεύουμε ότι η οικονομική στήριξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης αποτελεί κεντρικό στοιχείο της λειτουργίας του κοινωνικού κράτους.

Διαμορφώνουμε ένα μακροχρόνιο πλαίσιο χρηματοδότησης του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών για τρεις δεκαετίες. Το χορηγούμενο ποσό διαμορφώνεται ως ένα σταθερό ποσοστό στο ακαθάριστο εισόδημα (1% του ΑΕΠ ετησίως).

Έτσι πετυχαίνουμε αφενός την κάλυψη των αναλογιστικών ελλειμμάτων για όλη τη περίοδο

και αφετέρου τη δημιουργία ενός αποθεματικού ικανού να καλύψει μελλοντικά αναλογιστικά ελλείμματα. Συγκεκριμένα προβλέπεται η χορήγηση των αναγκαίων οικονομικών ποσών από τον τακτικό προϋπολογισμό ώστε να καλύπτονται τα προβλεπόμενα ελλείμματα κάθε επόμενου έτους και να καταβάλλονται απρόσκοπτα οι συντάξεις χωρίς να δημιουργείται αβεβαιότητα και ανησυχία στους συνταξιούχους. Ένα άλλο μέρος της χρηματοδότησης γίνεται με τη μορφή ειδικών ομολόγων που ~~κλειδώνονται~~ και αποθεματοποιούνται στο ΙΚΑ και τα οποία με σταθερές και διασφαλισμένες αποδόσεις θα χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη των αναλογιστικών ελλειμμάτων των επόμενων περιόδων.

Και επειδή γίνεται πολύς λόγος για τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση, τα ποσά που διαθέτουμε υπερβαίνουν τα αντίστοιχα στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης. Άλλωστε η τριμερής χρηματοδότηση ενόψει και των εκτιμήσεων για τις δημογραφικές εξελίξεις δεν επαρκεί για τις ανάγκες του συστήματος. Ενώ η κρατική χρηματοδότηση του ΙΚΑ με το 1% του ΑΕΠ ετησίως πέραν του ότι συμβάλει στην αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των οικονομικά ασθενέστερων, οδηγεί και στην σύνδεση της παραγωγικότητας με τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος αφού η ετήσια αύξηση της παραγωγικότητας δεν αφορά μόνο τις αποδοχές

των εργαζομένων αλλά και τις παροχές των συνταξιούχων. Με το χρηματοδοτικό αυτό σχήμα δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την οικονομική λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, με τρόπο συμβατό και ενταγμένο στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που έχει εγκριθεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η οικονομική στήριξη του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών αποτελεί κεντρική επιλογή μας. Το κράτος ανέλαβε για λογαριασμό του ΙΚΑ την εξόφληση ενός ποσού 1,7 τρις δρχ. που προέρχεται από κατάπτωση εγγυήσεων, ενώ προσφάτως υπογράφηκε η συμφωνία για την απόδοση στο ΙΚΑ ενός ποσού ύψους 1,3 τρις δρχ. ως εξόφληση υποχρεώσεων του δημοσίου προς το ΙΚΑ. Με ανάλογο τρόπο έχουμε δεσμευτεί να αντιμετωπίσουμε οικονομικές υποχρεώσεις του ΙΚΑ ύψους περίπου 500 δις δρχ. προς οργανισμούς κοινωνικής πολιτικής (ΟΑΕΔ, ΟΕΚ, Εργατική Εστία). Όλες αυτές οι ρυθμίσεις οδηγούν σε μια καθαρή θέση το ΙΚΑ. Και μαζί με το πρόγραμμα χρηματοδότησης του ΙΚΑ και του νέου ταμείου μισθωτών, όπως αυτό αναφέρεται στο παρόν νομοσχέδιο, αποτελούν την καλύτερη απόδειξη για το ενδιαφέρον μας απέναντι στο κόσμο της εξαρτημένης εργασίας, τους μισθωτούς της χώρας αλλά και απέναντι στο αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης που το περιφρουρούμε και το διασφαλίζουμε στη πράξη.

Η μηχανοργάνωση των ασφαλιστικών οργανισμών θα συμβάλει καθοριστικά όχι μόνο στη καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων αλλά και στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής. Όσον αφορά το ΙΚΑ αυτό γίνεται πραγματικότητα ενώ το επιχειρησιακό πρόγραμμα : «Κοινωνία της Πληροφορίας» του Γ' ΚΠΣ, αφορά, μεταξύ άλλων, την πλήρη μηχανοργάνωση όλων των ασφαλιστικών οργανισμών.

2 α. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει εισροές και εκροές. Τις εισροές του συστήματος αποτελούν οι εισφορές των εργαζομένων – ασφαλισμένων και οι πόροι από τον προϋπολογισμό. Τις εκροές αποτελούν οι παροχές προς τους συνταξιούχους. Όταν παρεμβαίνεις σε έναν από αυτούς τους παράγοντες επηρεάζεις αναπότρεπτα και τους άλλους. Όποιοι λοιπόν μας κατηγορούν για υπερβολική χρηματοδότηση, η οποία κατά την άποψή τους οδηγεί σε επιβαρύνσεις του δημόσιου χρέους, δηλαδή σε βάρη και για τις επόμενες γενιές, τότε υπονοούν ότι πρέπει να μειώσουμε τις παροχές, να μειώσουμε δηλαδή τις συντάξεις. Ας το πουν ευθέως. Όποιοι από την άλλη, ζητούν βελτίωση των παροχών, γνωρίζουν πως αυτό συνεπάγεται την ανάγκη είτε αύξησης των εισφορών (αλλά αυτό ουδείς το προτείνει, αφού οι εισφορές είναι ήδη υψηλές), είτε αύξηση της χρηματοδότησης. Τότε όμως δεν μπορεί να μας

κατηγορούν για υπερβολική δαπάνη που επιβαρύνει την οικονομία και δημιουργεί βάρη για τις επόμενες γενιές. Δεν συμβιβάζεται να ζητάς τη μείωση των εισροών με ταυτόχρονη αύξηση των εκροών. Η υποκρισία και η ανευθυνότητα δεν έχουν θέση πολύ περισσότερο όταν συζητούμε ένα τέτοιο θέμα.

β. Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί ταυτοχρόνως για δύο πράγματα : **πρώτον**, ότι δεν εφαρμόζουμε τη λεγόμενη τριμερή χρηματοδότηση και **δεύτερον**, ότι με το χρηματοδοτικό πρόγραμμα που προτείνουμε επιβαρύνουμε το δημόσιο χρέος.

Αν μας κατηγορεί ότι επιβαρύνουμε τα δημόσια οικονομικά, σημαίνει ότι κατά την αντίληψή της χορηγούμε μεγαλύτερα ποσά για την κοινωνική ασφάλιση από ό,τι προβλέπεται στο πλαίσιο της λεγόμενης τριμερούς χρηματοδότησης. Άρα όταν η Ν.Δ. ζητά να ισχύσει η τριμερής χρηματοδότηση, όπως την εννοεί εκείνη, ζητά περιορισμό της ενίσχυσης του συστήματος ασφάλισης από το κράτος.

Αν πάλι η «τριμερής χρηματοδότηση» είναι μεγαλύτερη από το προτεινόμενο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, αυτό σημαίνει ότι επιμένοντας στην «τριμερή χρηματοδότηση» οδηγεί σε μεγαλύτερη επιβάρυνση της οικονομίας. Και τα δύο αποκλείεται να συμβαίνουν.

3. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται ο συγκερασμός ανάμεσα στην οικονομική και την

κοινωνική επάρκεια του συστήματος. Περιορίζομαι να αναφερθώ σε ορισμένα μέτρα που έχουν ιδιαίτερη σημασία γιατί αποδεικνύουν την κοινωνική ευαισθησία και την ευθύνη με την οποία προσεγγίζουμε το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης.

- το επίπεδο των κατώτερων συντάξεων για τους ασφαλισμένους μετά την 1/1/1993 που προβλεπόταν στις 45.000 δρχ. με το νόμο 2084/92 ανεβαίνει στις περίπου 130.000 δρχ. και αφορά το σύνολο των ασφαλισμένων που παίρνουν την κατώτερη σύνταξη.
- Αυξάνεται το ποσοστό αναπλήρωσης στο 70% από το 60% για τους ασφαλισμένους από 1/1/1993.
- Δίνεται δυνατότητα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 37 ετών πραγματικής ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.
- Προβλέπεται κίνητρο παραμονής στην εργασία μετά το 65^ο έτος και μέχρι το 67^ο με ετήσια αύξηση κατά 3% του ποσοστού αναπλήρωσης.
- Χορηγείται αναλογική – ανταποδοτική σύνταξη με τη συμπλήρωση 3.500 ενσήμων ενώ δίδεται κίνητρο παραμονής στην εργασία και την ασφάλιση μετά τη συμπλήρωση των 4.500 ενσήμων που είναι και το όριο για την κατώτατη σύνταξη.
- Επαναφέρονται τα τριακοστά πέμπτα (35) αντί των πεντηκοστών (50) στον υπολογισμό των

συντάξεων στο δημόσιο ενώ διευρύνεται κατά 60.000 δρχ. ο συντάξιμος μισθός τους.

- Θεσπίζονται νέες ευνοϊκές ρυθμίσεις για την εργαζόμενη μητέρα στον ιδιωτικό τομέα.
- Προωθείται ο εξορθολογισμός του ασφαλιστικού καθεστώτος για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Ο θεσμός αυτός επεκτείνεται και στο δημόσιο τομέα.

Αυτές και άλλες ρυθμίσεις οδηγούν στην ανατροπή ~~αντιασφαλιστικών~~ και άδικων μέτρων που θεσπίστηκαν την περίοδο 1990 – 1993 και διαμορφώνουν ένα νέο πεδίο για την κοινωνική ασφάλιση στη χώρα μας. ζωv

4. Απέναντι σ' αυτή την πολιτική της κυβέρνησης εναντιώνονται και αντιδρούν οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτή η ετερόκλητη συμμαχία δεν διαθέτει κοινό τόπο, τη συνδέει μόνο και τη συνέχει η προκατάληψη απέναντι στη κυβέρνηση και η κοινή αντιπολιτευτική διάθεση. Αυτή η ετερόκλητη σύμπραξη στεγάζει τις πιο διαφορετικές και αντιφατικές απόψεις, πράγμα που φανερώνει πως δεν διατυπώνεται εναλλακτική τεκμηριωμένη πρόταση απλώς επικρατεί η πολιτική σκοπιμότητα για αντιπολιτευτικούς λόγους και μόνο.

Δεν εξηγείται αλλιώς το ότι συνεργάζονται με κοινό στόχο να πλήξουν την κυβέρνηση αυτοί που ζητούν μεγαλύτερες συντάξεις με αυτούς που προτείνουν τη μείωση των συντάξεων, αυτοί που

ζητούν ακόμη μεγαλύτερη κρατική χρηματοδότηση με αυτούς που κινδυνολογούν και ζητούν την περικοπή της χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος. Αδιαφορούν αν έτσι στρέφονται εναντίον των συμφερόντων των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Η κυβέρνηση δεν έχει την πολυτέλεια να παρακολουθεί τα ^{απολυτικά} σχόλια και τις επικρίσεις της αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι μπορεί να πείσει για την ορθότητα των προτάσεών της εκείνους που δεν επιθυμούν τη λύση των προβλημάτων αλλά τη διαίωνισή τους μόνο και μόνο για να διαθέτουν αντιπολιτευτική ύλη. Η πρότασή μας αποτελεί τη μόνη αξιόπιστη πρόταση για την αντιμετώπιση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης. Ελπίζω με τη ψήφιση του νόμου η σκοπιμότητα που σκίασε και υπονόμωσε την συναινετική προσπάθεια της κυβέρνησης να δώσει τη θέση της στη συνεργασία για την εφαρμογή του νόμου, την υλοποίηση αυτής της μεταρρύθμισης προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Δ.

1. Είναι ολοφάνερη η αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας να διατυπώσει όχι απλώς πλήρη πρόταση αλλά ακόμη και έναν ευπρόσωπο αντίλογο.

α) Ισχυρίζεται ότι διατηρούμε το νομικό πλαίσιο που θέσπισε εκείνη την περίοδο 1990-1993. Αν είναι έτσι γιατί τότε δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο αφού αναπαράγει το δικό της πλαίσιο όπως ισχυρίζεται.

β) Ισχυρίζεται ότι έχει θέσεις και πρόγραμμα. Αν είναι έτσι γιατί δεν μας λέει ευθέως ποια είναι η θέση της :

- Για τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Ζητά την αύξησή τους; Ζητά τη μείωσή τους;
- Για το ποσοστό των συντάξεων. Ζητά την αύξηση; Ζητά τη μείωση;
- Για τη χρηματοδότηση. Ζητά μεγαλύτερη χρηματοδότηση ή μικρότερη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης;
- Για το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. Ζητά να ενισχυθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της ή μήπως να περιορισθεί ο ρόλος του κράτους στη κοινωνική ασφάλιση;

Σε αυτά και άλλα πολλά όχι μόνο δε μιλά συγκεκριμένα αλλά μιλά παραπλανητικά μόνο και μόνο για να μην γίνει αντιληπτή από τους πολίτες η αντικοινωνική και η αντιασφαλιστική πολιτική της. Πως αλλιώς να εξηγήσει κανείς τη στάση που, όπως έγινε γνωστό, τήρησε ο αρχηγός της Ν.Δ. σε συνάντησή του με κοινωνικούς φορείς, όπου κράτησε επτασφράγιστο μυστικό τις «θέσεις» της Ν.Δ. για το ασφαλιστικό επικαλούμενος... τον κίνδυνο να τις αντιγράψουμε!

Είτε δεν έχει θέσεις για ένα τόσο σημαντικό θέμα, πράγμα που επιβεβαιώνει την αντίληψη ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ακατάλληλη για να κυβερνήσει. Είτε οι θέσεις της είναι ανομολόγητες, τις κρατά επασφράγιστο μυστικό, γιατί είναι θέσεις που οδηγούν στη μείωση των συντάξεων, στην αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, στη πλήρη ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Να γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν παίρνει θέση αλλά και πάλι δεν ξεγελά τον ελληνικό λαό.

2. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε ένα φυλλάδιο που έχει εκδόσει η Νέα Δημοκρατία και στο οποίο μας παραπέμπει συχνά δεν αναφέρεται τίποτα από όσα θα περίμενε κανείς να διαβάσει για να πληροφορηθεί την πολιτική ενός κόμματος για την κοινωνική ασφάλιση. Μάλιστα στο φυλλάδιο αυτό (σελίδα 10) η ασφαλιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας κατά την περίοδο 1990-1993 αναφέρεται σαν η βάση για την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ !!! Την περίοδο 1990-1993 η κυβέρνηση της Ν.Δ. προώθησε δύο προγράμματα σύγκλισης που αποδείχθηκε ότι ήταν προγράμματα απόκλισης της Ελλάδας από την Ε.Ε. Ο πληθωρισμός εκινείτο στο 17% και ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας ήταν αρνητικός. Τότε η Ν.Δ. για εισπρακτικούς και μόνο λόγους ψήφισε νόμους που σήμερα ανατρέπουμε σε καίρια σημεία τους.

Στο ίδιο φυλλάδιο αναφέρονται κάποιες προϋποθέσεις που έπρεπε να τηρηθούν για να συμμετάσχει στο διάλογο η Ν.Δ. Και ενώ οι προϋποθέσεις τηρήθηκαν όλες ανεξαιρέτως, η Ν.Δ. αρνήθηκε να συμμετάσχει στο διάλογο. Προτίμησε την οδό της φυγής και της αποφυγής ανάληψης οποιασδήποτε ευθύνης. Και σήμερα παριστάνει πως επιθυμεί διάλογο και συναινετικές διαδικασίες μόνο και μόνο για λόγους εντυπώσεων. Γιατί η ίδια είχε τη δυνατότητα συμμετοχής σε ένα διάλογο ευθύνης και αυτή τη δυνατότητα την απεμπόλησε. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι η Ν.Δ. και στο φυλλάδιο αυτό και σε κάθε ευκαιρία μέσω των στελεχών της, δηλώνει την εμμονή της στην επανάληψη της πολιτικής που ακολούθησε για την κοινωνική ασφάλιση ως κυβέρνηση. Την απασχολεί όχι ο πολίτης και τα προβλήματά του αλλά η υπεράσπιση της αντιλαϊκής και αντιασφαλιστικής πολιτικής της περιόδου 1990-1993. Σήμερα υπόσχεται και πάλι την επιστροφή στο παρελθόν για να επαναλάβει την πολιτική της. Αλλά ο λαός δεν πρόκειται να της δώσει αυτή τη δυνατότητα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με την προωθούμενη μεταρρύθμιση ξεκινά μια νέα περίοδος για την κοινωνική ασφάλιση.

Με τη σημερινή απόφασή μας αντιμετωπίζουμε με πολιτική και κοινωνική ευθύνη την πρόκληση της αναμόρφωσης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Αξιοποιούμε στο μέγιστο βαθμό τις οικονομικές και άλλες δυνατότητες για να πετύχουμε ένα αποτέλεσμα που θα επιτρέπει στη χώρα και στο λαό μας να πορευτούμε στο μέλλον με σιγουριά και αισιοδοξία.

Αυτή η περίοδος είναι περίοδος μεγάλων προκλήσεων για την Ευρώπη και την Ελλάδα.

Έχουμε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις και συνεχίζουμε την προσπάθειά μας για να κερδίσουμε το στοίχημα της ανάπτυξης της ανταγωνιστικότητας της απασχόλησης. Και θα το κερδίσουμε με σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο. Με χρήσιμες πολιτικές πρωτοβουλίες, με ευαισθησία και κοινωνική δικαιοσύνη. Με διάλογο και συνεννόηση, με τη συμμετοχή των εργαζομένων. Μαζί δίνουμε αυτή τη μάχη και Μαζί θα την κερδίσουμε.